

Predsednik Roosevelt podpisal zakon socialnega zavarovanja

Matra ga za zgodovinski dokument in največje delo sedanjega kongresnega zasedanja. Prvi socialni zakon v Združenih državah. V veljavo pride v začetku leta 1937, ko bodo začeli zbirati prispevke od delodajalcev in delavcev za sklad starostne pokojnine

Washington, 15. avg. — S predsednikovim podpisom je v kongresu sprejeti načrt socialnega zavarovanja in zaščite večeraj postal zakon. Predsednik Roosevelt ga je podpisal ob 12. uri popoldne. Zakon, ki ga je predložil senator Wagner, finančnega senata in odseka za pokojnine, določa, da bodo delodajalci in delavci prispevali za sklad starostne pokojnine. Zakon bo v veljavo prišel v začetku leta 1937, ko bodo začeli zbirati prispevke od delodajalcev in delavcev za sklad starostne pokojnine.

Ob tej priliki je Roosevelt izjavil, da smatra ta zakon za največje delo sedanjega kongresnega zasedanja in za važen zgodovinski dokument. "Če bi v kongresu in v napornem zasedanju ne storil nič drugega kakor sprejeti ta zakon, bi bilo to delo zgodovinskega pomena za vse čase," je rekel Roosevelt.

"Danes je v veliki meri uresničeno stremeljenje mnogih let. Cilj zbiranja zadnjega stoletja je s pomočjo presenetljivih industrijskih spremembam povzročila, da življenje postaja bolj in bolj negotovo. Že mladi ljudje pričeli skrbeti, kaj se bo z njimi zgodilo na stara leta. Cloak, ki ima delo, premišluje, kako časa ga bo obdržal.

"Ta načrt socialne zaščite daje nekakšno protekcijo 30 milijonom naših državljanov, ki so deležni direktnih podpor v obliki brezposelnostnih dajatev, starostne pokojnine in večje oboje za protekcijo otrok ter rentne bolnišnice.

"Vseh ljudi ne moremo ničesar zavarovati stoddostno. Projezodam in viharjem življenja; smo pa skušali sestaviti zakon, ki bo dajal več ali manj protekcije povprečnemu državljanu in njegovi družini v slučaju izgube dela in siromaštva na stara leta."

Roosevelt smatra ta zakon tudi za nekakšno čarobno palico, ki ekonomskim "hrbom in lakotam", ki naj več ali manj gospodarsko življenje s preprečenjem velikih depresij in spekulativnih "prosperitet". Zakon sam na sebi je za Ameriko res zgodovinskega pomena, saj znači prvi korak socialnega zakonodajstva. V veljavo bo prišel v začetku leta 1937, ko bodo delodajalci in delavci prispevali za sklad starostne pokojnine. Ti prispevki se bodo zbirali, dokler ne dosežejo deset odstotkov izplačila med in zaslužka leta 1913. Starostna podpora iz tega sklada bo znašala od \$10 do \$85 na mesec, kar bo odvisno, koliko bo kdo prispeval v sklad, to pa od sedanjih starosti delavca. Zelo se bo 65. letom. Kdor bo prej umrl, bodo njegovi sorodniki dobili od vlade neko vsoto, največ do \$1800.

Na ta način, ki se doseže 65 let, in so v potrebi, bo pa zvezna vlada prispevala posameznim delavcem, ki imajo ali sprejmejo pokojninsko zavarovanje. Za delavce, ki dobivajo pokojnino od države, bo zvezna vlada prispevala do \$15 na mesec, ako tisti delavci prispeva vsaj toliko, kolikor bi subvencije državam prispevale za materialno podporo.

Glede brezposelnostnega zavarovanja je na odvisno od države. V začetku 1937 bodo vsi delavci, ki upoštevajo osem odstotkov izplačila med in zaslužka, morali prirediti zavarovanje. Tretji del delavcev, ki imajo v treh odstotkih izplačila med in zaslužka, bodo zvezna vlada prispevala za zvezno blagajno. Tiste države, ki sprejmejo socialno zavarovanje, bo

zvezna vlada prispevala za zvezno blagajno. Tiste države, ki sprejmejo socialno zavarovanje, bo zvezna vlada prispevala za zvezno blagajno. Tiste države, ki sprejmejo socialno zavarovanje, bo zvezna vlada prispevala za zvezno blagajno.

Novi procesi proti nunam v Nemčiji

Razpust katoliške organizacije

Berlin, 15. avg. — Trije menihi in sedem nun je večeraj stalo pred nacističnim sodiščem na obtožbo, da so pošiljali denar in izomestvo in s tem prekršili devizne zakone. Menihi so bili obtoženi, da so poslali na Nizozemsko večjo vsoto denarja, nuna pa je poslala \$125 v zlatu nekemu klostu pri Gdansk in vsoto \$9000 drugemu klostu na Francoskem.

Ena nuna je dobila štiri mesece zapora in ostale so bile obsojene v plačilo \$7000. Obsojena nad menihi še ni bila izrečena. V Bayreuthu na Bavarskem so nacistične oblasti razpustile katoliško mladinsko gimnastično organizacijo.

Naciji so se spravili tudi na Zvečičavno armado, protestantovsko dobrodelno organizacijo, ki je obdržala, da premalo spoštuje znak svastike. Gonja proti židom se nadaljuje.

Unija strojnikov pokazuje napredek

Izvojevala je veliko število ugodnih pogodb

Washington, D. C. — Mednarodna zveza strojnikov je prejela poročila, da so krajevne unije v zadnjem tednu sklenile 131 pogodb z delodajalci. Večina teh pogodb določa zvišanje mezd in mnoge prvo priznanje unije.

V Tulsa, Okla., je krajevna unija strojnikov izvojevala štiri-deset ur dela v tednu in višje mezd. Pogajanja z delodajalci je vodil Thomas Carroll. Iz Bostona je prišla vest, da so strojniki, upošleni v tamkajšnjih tiskarnah, dobili povišanje mezd pet centov na uro. Minimalna plača je sedaj \$1.05 na uro.

Strojniki, upošleni pri Minneapolis-Moline Power Implement Co., so sklenili dogovor, ki priznava unijo, šteti starostne pravice in določa zvišanje mezd pet odstotkov.

Harvey Brown, prvi podpredsednik mednarodne unije, je naznanil, da je 33 avtornih praviljalnic v Youngstownu, O., podpisalo pogodbo s krajevno unijo strojnikov. Nove unije so bile ustanovljene v San Franciscu, Seattleu in nekaterih drugih mestih na zapadu.

William Heath, predstavnik mednarodne unije, je vodil uspešna pogajanja z upravo Chevrolet Co. v Cedar Rapidsu, Ia., in z McDonald Manufacturing Co., Dubuque, Ia. Obe družbi sta priznala unijo strojnikov in podpisali pogodbo, ki določa zvišanje mezd deset odstotkov.

Unije v D. C. proti "zaščitni" plači

Washington. — Proti administraciji "zaščitni plači" pri rešitvi delih se je glasno izrekla tudi centralna unija zveznega Kolumbijskega distrikta. Ker "zaščitna plača" pomeni redukcijo 20% v primeri s sedanji rešitvi delih, zahteva centralna unija plačevanje unijske lestvice. Po najnovejši odredbi rešitve administracije bo mesečna "zaščitna" plača znašala v Washingtonu \$45 za 140 ur dela — 32 centov na uro. Dosedanja rešitva plača za navadne delavce je znašala 40 centov na uro. Unijska lestvica znaša pri privatnih delih 55 centov na uro.

Kampanja proti socialni zakonodaji

Senator priporoča draščno akcijo

Washington, D. C. — Kampanja, da se prisilijo delavci v opozicijo proti socialni zakonodaji, kakršno je nedavno avstralska Zveza ameriških tovarnarjev svojim članom, je v zamahu. To kaže evidenca, ki je prišla v roke zveznega senatorja Fredericka Van Nuysa iz Indiane.

Eden tak dokaz je pismo, ki ga je Warner Gear Co., Muncie, Ind., naslovila vsem svojim delavcem. V tem pismu zahteva, naj delavci pritiskajo na svoje reprezentante v kongresu, da ne bodo uzakonili načrtov glede brezposelnostnega zavarovanja, razdelitve bogastva in podobnih.

"Nastopimo proti tej zakonodaji kakor proti nalezljivim boleznim, katerim sliči, in obvarujemo našo družbo tega prokletstva," svetuje uprava kompanije svojim delavcem.

Pismo vsebuje tudi značilno vprašanje, na katerega uprava zahteva odgovor od vsakega delavca. Vprašanje je: "Ali vaše mnenje soglaša z našim glede omenjene zakonodaje?"

Senator Van Nuys je že predložil zakonski osnutek v kongresu, ki določa zapor in denarne kazni za delodajalce, ki z grožnjami z izgubo službe silijo delavce, naj protestirajo proti socialni zakonodaji, ki je sedaj pred kongresom.

Warner Gear Co. je mogočna korporacija in ima svoje tovarne v treh mestih te države, v katerih izdelujejo pritiskalnice za avtomobile.

Matteotti straši italijanske konzule

Mlad socialist zavrnil njegovo roko

Chicago. — Pod vodstvom Ernesta Erberja, predsednika vrhovne eksekutive Mladinske socialistične lige, se je te dni na potila močna delegacija raznih mladinskih organizacij do italijanske konzule v Chicagu, da protestirajo v imenu mladine proti imperialistični vojni, katero namerava pričeti Mussolini z Abesinijo.

Delegacija je prišla v konzulov urad nepričakovano, vendar pa to ni bilo učinkovito na italijanske konzule, da se ne bi poslovil od delegacije s seganjem v roko.

"Kot zamorec vedi, da je v Abesiniji dva milijona črnih sužnjev," je ob stisku roke rekel konzul zamorec Edwardu Strongu, ki je zastopal Ligo proti vojni in fašizmu. "To mi je znano," mu je odgovoril Strong, "vem pa tudi, da je v Italiji več kot dva milijona belopoltnih mezdni sužnjev," Strong je komunist.

Ko je pa konzul pomolil roko mlademu socialistu Ernestu Erberju, jo je ta odklonil in zabrusil Mussolinijevemu konzulu vojni in fašizmu. "To mi je znano," mu je odgovoril Strong, "vem pa tudi, da je v Italiji več kot dva milijona belopoltnih mezdni sužnjev," Strong je komunist.

Volitve v Kanadi bodo 14. oktobra

Ottawa, Ont. — Kanadski premier Richard B. Bennett je v sredo razpustil sedemnajsti federalni parlament Kanade in naznanil, da volitve za novi parlament se vrše 14. oktobra 1935.

VLADA POTISNI LA RELIFNE DELAVCE V STISKO

"Delajte za 'zaščitne plače' ali stradajte," pravi zvezna vlada

VELIK ODPOR V UNIJSKIH KROGIH

New York, 15. avg. — Zupan LaGuardia je po povratku iz Washingtona večeraj naznanil, da mestna administracija ne bo "skebala proti zvezi vladi" glede dajanja podpore relifnim stavkarjem.

Organizacija brezposelnih pod vodstvom Davida Lasserja, predsednika Workers Alliance of America, je večeraj preiskovala vladni edikt proti podpori relifnih stavkarjev. "Eksperiment" je bil Thomas Martin, oče šestih otrok in z bolno ženo, ki je zastavkal na Astorjevem stanovanjskem projektu. V spremstvu Lasserja je šel na relifno postajo v Brooklynu, kjer je avtoriziranjem Charlotte Carr, direktorice družinskega relifnega biroja, dobil ček za pet dolarjev in grocerijsko nakaznico \$23.50.

Zupan LaGuardia je potem rekel, da to ni noben precedent, ki bi pomenil, da bodo relifni stavkarji deležni brezposelnostne dolo. Edikt zvezne vlade proti relifnim stavkarjem ostane in ne bodo dobili podpore.

New York. — (FP) — Kljub splošnemu odporu organizirane delavstva proti "zaščitni plači" Rooseveltove administracije, je prva večja stavka relifnih delavcev v New Yorku vseeno skrahirala. Skrahirala ni radi pomanjkanja sentimenta in moralne opore s strani delavstva, pa radi edikta Rooseveltove administracije proti stavkarjem.

Kot je rekel George Meany, predsednik državne delavske federacije v New Yorku, pomeni vladni edikt: "Delajte za zaščitne plače ali pa stradajte." Ukaz iz Washingtona pomeni, da ne dobi brezposelnostne dolo noben relifni delavec, ki bi zastavkal proti kuljski plači. Izbrala je torej med stradanjem in brezposelnostjo kapitulacijo.

Ker so relifni delavci, ki so bili poklicani na stavko, razumeli živ pomen tega ciničnega ukaza, so se odzvali le v manjšem številu, in kakor pravi Hugh Johnson, direktor javnih del v New Yorku, je bilo tretji dan stavke, zadnji pondeljek, le še nekaj sto delavcev na stavki. Ostali so se vrnili pod strahom lakote, večina se pa sploh ni odzvala oklicu in je čakala, kaj se zgodi.

Newyorška stavka je imela najhujšo moralno oporo s strani delavskih organizacij. Boj proti "zaščitni plači" so indovirale vse delavske skupine, od državne delavske federacije, centralne unije, organizacije brezposelnih, do socialistov in komunistov. Tudi delavska federacija v New Jerseyju se je izrekla za to stavko.

Vlada je takej spoznala, da je ta stavka strategična. Sklenila je, da ubiti v povojih in pri tem je za enkrat tudi uspešna. Relifne delavce je enostavno potisnila v precep, češ, delajte po pogojih kot jih mi diktiramo ali ne stradajte. Temu je Johnson še dodal, da stavkarji ne bodo le obrelif, ampak se bodo morali iznova prijaviti za delo v vladnih posredovalnicah, kjer jih bodo izbirali po vrsti priglavljenosti. Ista je pa že sedaj dolga brez stavkarjev.

Nobenega dvoma ni, če bi bila ta stavka v New Yorku uspešna, da bi postala po vsej državi večja revolucija proti "zaščitni" plači, to je kuljskim plačam, ki znašajo od \$18 do \$24 na mesec. V mnogih krajih so se centralne unije izrekale za odprt boj proti "Rooseveltovi lestvici". Šli so storila tudi Workers Alliance, orokratski vodja v peti wardi.

Nesreča na demokratskem pikniku

Chicago. — Trinajstdeset oseb je bilo ranjenih, med temi osem težko, ko se je v sredo večer avtobus prevrnil v Oak Lawnu. Avtobus je vozil goste z demokratskega piknika, ki ga je priredil Horace Lindheimer, demokratski vodja v peti wardi.

Ladjegradniki apelirajo na Roosevelta

Zahtevajo priznanje unije kot pogoj miru

Camden, N. J., 15. avg. — Tukajšnji ladjegradniški delavci, ki so v stavki že nad 13 tednov in so v torek soglasno zavrli pogoje mornariškega departamenta, ki je končno posegel v spor in skušal igrati stavkarje, so se slednji večeraj obrnili direktno na predsednika Roosevelta.

V brzojavki zahtevajo od predsednika "fair deal" in priznanje unije kot pogoj za končanje stavke. Če dobe priznanje organizacije, so pripravljeni prepuščati druga sporna vprašanja arbitraciji.

Boise, Ida., 15. avg. — Guverner Ben Ross je večeraj oklical obsedeno stanje v okraju Teton, kjer so zastavkali obiraleci graha za višje plače. V stavkovno okrožje je odredil 160 državnih gardistov za razbitje stavke.

Oglesby, Ill., 15. avg. — Serif Ralph H. Demeter je večeraj ukazal oblačilni tvrdki Lipson Brothers, ki je pribežala iz Chicaga pred unijo International Ladies Garment Workers, da mora prenehati z obratom, dokler posredovalec zveznega delavskega departamenta ne poda svojega odloka. Ta šerifov ukaz je prišel potem, ko je 30 stavkarjev preprečilo desetim skebinjam vstop v tovarno. Unija zahteva od družbe tudi \$6000 zaostalih plač za stavkarice, ki so morale kot "vaje" delati dva tedna zastoj. Lipson Brothers Co. je notorična sovražnica unije, s katero je bila v Chicagu v boju že zadnje dve leti.

Dubuque, Ia., 15. avg. — Ko je večeraj Carr, Ryder & Adams kompanija, ki izdeluje vrata in okna, skušala pričeti z obratom s pomočjo skebov, je pred tovarno prišlo do večjih nemirov. Na skebe je navadilo 500 stavkarjev. Trem avtom, naloženim s skebi, se je posrečilo uiti skozi piketno stražo v tovarno, dva avta sta bila pa zavrnjena. V stavki je 1500 delavcev.

Baltimore, Md., 15. avg. — Večeraj je imelo praznik pet tisoč oblačilnih delavcev, ki so prenehali z delom, da sklepajo o novi pogodbi, ki določa 36-urni teden in garancijo minimalnega zaslužka do zneska minimalne postavke v razveljavljenem pravilniku.

Omaha, Neb., 15. avg. — Neki skebski motornik je večeraj dobil v čelo železni vlak, drugi voz poulične železnice, kjer je stavka že več mesecev, je pa bil pozdravljen z opeko.

Iskanje mrličev v poplavljeni dolini v Italiji

Turin, Italija, 15. avg. — Fašistični miličniki in vojaški redne italijanske armade so večeraj ves dan iskali in vlačili mrlice iz vode in blata v poplavljeni dolini pod porušeni jezmom na rečici Orbi. Natančno število mrtvih še ni znano, ker voda še ni odtekla in iskanci še niso dosegli vseh krajev. Oficielno fašistično poročilo pravi, da je bilo 250 oseb mrtvih, toda vsa znamenja kažejo, da bo končno število veliko večje. Mestec Molare in Novada sta še vedno pod vodo in blatom. Poplavljenost dolina meri 43 štirajških milj. Mussolini je poslal tajnika fašistične stranke Staraceja tja, naj vodi pomožno akcijo.

Bivši avstrijski general aretiran na Češkem

Marijini Vari, Čehoslovakija, 15. avg. — Rudolf Kraus, 72-letni general v bivši avstrijski armadi, je bil te dni aretiran in s njim vred je bilo prijetih okrog 20 drugih odličnih oseb. Obtožba ni znana, vsekakor pa gre za špijonažo.

ANGLIJA GROZI MUSSOLINIJU S SANKCIJAMI

Zahtevala bo od Lige, da s silo prepreči vojno

ABESINIJA PONOVO APELIRA PROTI EMBARGU

Pariz, 15. avg. — Jutri se začne v Parizu konferenca Anglije, Francije in Italije za rešitev italijansko-abesinskega spora, in če ta konferenca ne pokaže bistvenega uspeha, tedaj bo Velika Britanija na prihodnji seji sveta Lige narodov zahtevala, naj Liga narodov nastopi s sankcijami, to je s silo proti Italiji, da prepreči vojno v Afriki.

V tem smislu je — kakor poročajo — informiral francoskega ministrskega predsednika Lavala angleški zastopnik Anthony Eden, ki je večeraj dospel v Pariz. Eden in njegov tovariš, Sir Robert Vansittart, podtajnik angleškega ministrstva za zunanje zadeve, sta sinoči imela dolg razgovor z Lavalom.

Zanesljivo poročilo se glasi, da oficielna Anglija zdaj na vsi moč pritiska na Francijo, da jo pridobi zase, kakor bi obe, Anglija in Italija, prišli na italijanskega diplomata, barona Pompeja Aloisija, ki pride danes v Pariz.

Kotlikor je znano iz diplomat- skih virov, se je ves konflikt med Anglijo in Mussolinijem glede na Abesinijo zožil na sledeče jedro: Kaj hoče Italija v Abesiniji? Ali hoče politično in ekonomsko kontrolo Abesinije ali samo ekonomsko kontrolo? Anglija je pripravljena dati Italiji vsako ekonomsko kontrolo, če se odreče politični kontroli in vojni.

Mussolini bo zahteval po svojem zastopniku na pariški konferenci popoln mandat Abesinije, nič manj, kar pomeni politično in ekonomsko kontrolo. Francozi se obotavljajo in nihajo nekako v sredi med Anglijo in Italijo; oni bi dovolili Mussoliniju tudi politične koncesije v Abesiniji, toda Liga narodov naj nadzoruje to kontrolo.

Zeneva, 15. avg. — Abesinija je večeraj ponovno apelirala na Ligo narodov, naj prepreči njen "masaker" po Italiji s tem, da razveljavi prepoved pošiljanja orožja in streliva mnogih držav proti njej. Apel se glasi, da Abesinija nima državnih niti privatnih tovarn za izdelovanje orožja in streliva; vsem ta material za svojo obrambo bo mogla dobiti od zunaj, a zunanji trgi so ji zaprti po zaslugah Italije. "Ali je to poštna nevtalnost, ali je to pravica?" vprašuje abesinska vlada.

Stavka proti odpuščenju unionistov

Muskogee, Okla. — Pri Griffin Manufacturing Co. je zastavkalo skoraj 200 delavcev v sledovitve več aktivnih unionistov in radi znižanja plač. Uprava je odločila zdaj tega, zdaj drugega aktivnega unionista in znižala plače pod pravilniško lestvico. Izdeluje prezerve. Stavkarji sodelujejo tudi unija namernih farmarjev.

Skrivnost piramid

V London se je vrnil znani angleški arheolog Howard Carter, ki je s svojimi najnovejšimi kritji zelo obogatil naše znanje o starem Egiptu. Nedaleč od velikih piramid je odkril še eno, ki je bila do sedaj še nikoli odkrita. To mesto, o katerem doslej nihče ni vedel.

Armytage je hotel prav preiskati sam kup kamna v bližini piramid, ki so ga za ostanke nedovršene piramide in mu posvečali posebne pozornosti. Pred nekoli som pa je izrekel egiptski arheolog Selim sam domnevo, da gre tu bržkone za ostanke grobnice kakšnega vladarja. Armytage je to ostanke preiskal in odkril, da so to koč res grob kraljice Ket-Kavese, prve prince v zgodovini človeštva, ki je vladala stojno in jo omenjajo tudi napisi v posameznih piramidah pete dinastije. Pri tem je Armytage zadel v sosesstvu na ostanke pradednega

To mesto se je ohranilo pod peskom
fimi temeljnimi zidovi, cestami in pod-
popolnoma. Kaže nam, da so graditelji
nje dobe — ostanke so stari okrog 4000
dosegli izredno visoko stopnjo tehnike.
pa se je šele pred 200 leti povzpela tak-
ko. Obsežne naprave so skrbela za to,
imelo vse mesto dovolj vode, hiše pa go-
komfortu, ki je naravnost presneti
vseh hišah so bile n. pr. kopalnice, prost-
vratarje, jedilnice, spalnice, shrambe, ki
Po stenah se je deloma še prav dobro
vsakovrsten okras, gradbeni materiali
opeka, ki je vzdržala 4000 let. Skozi v-
sto je šel velik, predoru podoben hodnik
morda rabil vojaškimi namenom. Iz te-
ko so razporejene ceste, pa bi bilo sklep-
so tedaj že premišljevali o problemih u-
prometa.

Armytageova ekspedicija je imela se
spreh, ki ga bodo vedeli strokovnjaki
peniti. Do danes namreč ni bilo mogoc
čiti, kako so Egipčani pri graditvi pir
drugih naprav dvigali ogromne kamen
dre. Da jih niso mogli enostavno z ro
nosilnicami, je bilo jasno, a ker niso
našli niti risbe kakšne naprave, ki bi
njela na škripec, je ostalo to vprašanje
pač v temi. Vsi so bili vsekakor preprič
stari Egipčani škripec niso poznali. Toda
voodkritem mestu je našel Armytage iz
izdelan sistem škripčevja, ki je tako po
pojasniti staro skrivnost.

Kako se potimo

Silno radi zabavljamo nad potenjem letni vročini, a nimamo prav. Je že v ima človek toliko znojnih žlez v svojem V naši koži jih je namreč prilično 2 in milijona. Postavimo, da meri vsaka cevka nica le pol centimetra, pa dobimo og skupno dolžino 15,500 m ali 12 in pol metra.

Že po tem si lahko predstavljamo, kakor je potrebno človeku znojenje. In v resnici je zelo važno regulacijsko napravno zopet gretje telesa. V poletni vročini bi nam potenje v parni kopeli ne ohladilo smrtne, če bi nam narava ne dala ventila, ki v višino toplotno spravlja iz telesa. Ta v znojnice, oziroma voda, ki stopa iz njih, peva na površini kože in telo s tem hladi vročem, suhem zraku je izhlapevanje, lahko, v sopolari nam pa ne koristi nič, vemo, da nam tudi potenje v parni kopeli ohladi telesa. V suhem zraku zdrži po človek 60 do 60 stop. C., za kratek čas 120 stop., v soparnem zraku pred nevarno ga navzlic vsemu potenju kaj kmalu padene sončarica.

Jasno, da mora biti tudi obleka lahka in primerna, če hočemo, da bo znoj iz naših teles skozi njo in nas hladi. Kako pa je s hrano? Če smo potni? Gotovo je, da nam pri vročini in ohladih vročega telesa z mrzlo vodo, hladnimi skodljive, prav gotovo pa je tudi to, da moramo zmerno pitje tudi v takšnih okoliščinah. Če smo potni, duje. Čim več pijemo, tem bolj se sicer ohlajamo, a to nam, kakor rečeno, uravnava telesno temperaturo. Vrh tega moramo paziti, da odhajajo z znojem tudi vsakovrstne škodljive snovi iz našega telesa.

Jaice kot živilo

Hranilno vrednost jajca čisto preti-
 Ce bi hotel človek živeti od samih jajc,
 moral pospraviti na dan nič manj nego
 ga pa bi nihče ne zdržal niti en dan. Ja-
 orej primerno le kot dodatna jed.

S to omejitvijo pa ga moremo smat-
rati zelo priporočljivo živilo. Rumenjak im-
a namreč večjo hranilno vrednost nego beljak.
Hranilna vrednost vsega jajca 70 kalorij.
Rumenjak vsebuje 25 gr. beljakovine, beljak
pa 12 gr. beljakovine in 5 gr. tošče, beljak pa
12 gr. beljakovine in nič tošče.

Razen tega je v jajčnem rumenilu
železa, več nego v mesu, zato so jajca po
priporočljiva jed za malokrvne in bledice
ne. Velika prednost jajca v primeri z dr
stivila je pa ta, da ga črevesje z lahkot
rabi in ga popolnoma izkoristi.

(Dalje iz prve kolone.)

ni povabili; da pregledajo jedrino
je. Domovina pristavlja, da državni
niki v Ohio opravijo to delo zastop
stroške države. To je dobro—je pa
sluga Domovine? In ali je krivda SNT
državni nadzorniki v Illinois računajo
nacijam, h katerim se zani porabijo
sledovanje poslovanja, po \$17.50 na
an, delajo pa povprečno le po pet ur

Zaroka na grobu

POVEST
Spinal Mihevc Naco

Toda začudena je obstala, ko je videla, da Pavleta ni tu. Ozirala se je po sosednjih mizah, toda pri nobeni ni sedel Pavle. Kljub temu je sedla, ker je mislila, da se je brčkone zadržal v kaki trgovini. Spomnila se je, da je že prejšnji dan omenil, da si mora nekaj kupiti. Minilo je pol ure, potem ura, toda njega od nikoder. Postajala je nestrpna, v glavi pa so ji že rojile prve, še nejasne slutnje. Neka neznana in neopredeljena bojazen ji je stisnila srce. Naposled je telefonirala domov in vprašala teto, če se je Pavle morda vrnil. Ta je odvrnila, da ne, in skušala pomiriti nečakanje, akopraj je bila tudi sama vsa prepadena.

Ada ni več strpela v kavarni, a skrb ji ni dala, da bi se vrnila domov. Vleklo jo je v mesto, ker je upala, da ga morda kje sreča, a se je zopet bala, da bi medtem vendarle prišel in je ne našel. Tako je prav do poldneva postajala pred kavarno "Pedrocci" in se ozirala na vse strani. Nazadnje je bila že povsem prepričana, da se je Pavletu nekaj pripetilo, in razburjena je hitela domov.

Doma sta s teto ugibali, kaj bi se mu moglo zgoditi. "Nič ga ni videl, nikdo ni vedel dati zvokov. Stali sta pri telefonu in izpraševali zdaj tega zdaj onega znanca. Upali sta, da morda le pride h kosilu. Ura je bila ena, naposled dve, Pavleta pa je ni bilo. Ada se ni dotaknila kosila. Slonela je ob oknu in kakor v vročici strmela skozi steklo na ulico. Ves čas je ugibala, da li bi ne kazalo, vprašati policijo, a neka slutnja, rastoča že v grozno, jo je odvrčala od tega. Končno se je le odločila in prosila teto, naj telefonira na policijo. Ta je takoj stopila k telefonu. Parkrat je morala ponoviti Urnikovo ime, nato se je čulo neko govorjenje in vzemirjeno tekanje sem in tja in šele po petih, šestih minutah se je zopet oglašil uradnik, ki je izjavil, da policiji ni o tem ničesar znane, da pa bodo poizvedovali. Potem sta telefonirali Adini materi in jo prosili, naj pride k njima. Ada je namreč domnevala, da je Pavle jutraj, namenjen v kavarno, srečal njenega očeta, ki mu je morda dejal kaj ostrga in žaljivega, zbog česar je potem odpotoval, ne da bi ji o tem kaj sporočil. To je hotela izvedeti od matere in jo sploh prositi za svet in pomoč. Mati je obljubila, da pride popoldne.

Ada se je zopet vrnila k oknu. Komaj pa je pogledala na ulico, je opazila avtomobil, ki je obstal pred hišo. Iz njega je skočila Anita. Cez pol minute je že bila pri Adi. Razburjena in zasopla se je vrgla v naslonjač in komaj napravila iz sebe:

"Pavle je . . . je . . . na prefekturi."
"Kaj praviš, kje . . . ?"
"Na prefekturi."
"Toda to ni mogoče, saj sva s teto komaj pred pol ure vprašali, pa pravijo, da jim o kakem Urniku ni ničesar znanega!"
"Pravijo . . . Seveda pravijo, toda jaz sem ga videla!"
"Videla si ga? Kdaj? Povej vendar!" je silila Ada. Iz sosednje sobe je prihitela še gospa Salvadorijeva in obe sta pričakujoče strmeli v Anito, ki je naposled le prišla k sebi in začela sunkoma pripovedovati:

"Danes popoldne—bilo je okrog enajstih—sem hotela k očetu v njegovo pisarno. Po stranskem stopnišču, koder hodijo le agenti in uradniki, sem iz našega stanovanja hitela v tretje nadstropje. Po stopnicah sem skoro tekla, kakor je moja navada. V drugem nadstropju, na mostovžu, skoro da nisem trebila ob dva uradnika, ki sta imela v svoji sredi mladega človeka, bledega, prepadenega in strašno zbitga. Akopraj se je komaj držal na nogah, je bil uklenjen. Po obrazu je krvavel. Urad-

nika me pozdravita in eden izmed njiju, ki je gotovo vedel, da sem namenjena k očetu, me je opozoril:

"Gospoda prefekta ni v pisarni, gospodična Sabini; pravkar se je nekam odpeljal."

"Tako?" sem se začudila, se okrenila in pozorneje pogledala uklenjenega mladca, čeprav kaj takega skoro vsak dan vidim. Spreletelo me je. Bil je Pavle. On me ni spoznal in me brčkone sploh videl ni, tako slab je bil.

Komaj je Anita to izpregovorila, sta se Ada in Salvadorijeva spustili v jok, a Anita je po kratkem premolku nadaljevala:

"Nisem utegnula, da bi takoj prihitela k tebi in ti to povedala. Zdelo se mi je važneje, da čim prej nekaj ukrenem in vsaj izvem, za kaj gre. Kar slutila sem, da bo kakšna politična stvar. Srečna misel mi je šinila v glavo. Vrnila sem se v stanovanje in telefonirala doktorju Montelliju, ki je predstojnik na političnem oddelku in ki ponavadi sam zaslišuje osumljence,—tistemu, ki sem ti zadnjič pravila, da je vsa nor name. Povabila sem ga na sestanek, češ, da bi mu rada nekaj povedala. Sestala sva se že ob dveh in sedaj prihajam s tega sestanka."

"Prišel je točno in kar-sijal je od radosti. Stopila sva v slaščičarno in sedla v samotnen kot."

"Rekli ste mi, da mi imate nekaj povedati," je začel.

"Ah, nič posebnega," sem hlinila ravnodušnost, on pa je gotovo mislil, da imam namen, odgovoriti mu na njegova pisma, in da se zdaj sramujem govoriti o tem. Tako sem ga polagoma zbegala in tako omečila, da bi mi vse povedal, karkoli bi ga vprašala. Naposled sem mu celo pravila, da ga papa ob vsaki priliki hvali, češ, kako spreten, iznajdljiv in vreden zasliševalca je, izvrsten kriminalist itd. S tem sem ga hotela pripraviti do tega, da bi postal zgovornejši in da bi se morebiti začel celo sam hvaliti, a da bi pri tem tudi kaj povedal. Poglavitno pa je bilo to, da sem zasukala pogovor v pravi tir.

"Ste danes koga zasliševali?" sem ga kakor mimogrede vprašala. "Zelo utrujeni ste videti."

"Da, sem," je odvrnil, "nekega Avstrijca ali Slovenca, vrag ve, kaj je."

"Tako?" Slovenca ste zasliševali. To mora biti zanimivo."

"Vrag, a ne zanimivo!" je vzklil. "Trmast ko osel, niti besedice ti ne prizna, pa ga bij, koliko hočeš."

"Ste ga hudo bili?" sem vprašala.

"Ne baš tako zelo," se je nasmehnil. "Zvečer ga zopet vzamemo v delo. Bo že spregovoril. Še drugačni so govorili."

"Zdi se mi, da sem ga danes videla. Tako znan se mi je zdel. Kako mu je ime?" sem malomarno vprašala in si prižgala cigareto, da si sicer ne kadim.

"Prav čudno ime ima . . . čakajte . . . kako že . . . aha, da, Urnik."

"Kako pravite, Urnik?"

"Toda zakaj vas to zanima, gospodična Sabini?" se je skoro prestrašil.

"Saj sem vam že rekla, da se mi je tako znan zdel. Le spomniti se ne morem, odkod ga poznam . . . Seveda, poznam ga! Bili smo skupaj v gorah, v Sloveniji! Ne vem, kako je že naneslo, da smo se seznanili."

"Tako, poznate ga?"

"Da, poznam ga," sem potrdila in mu povedala, kako je bilo takrat.

"Toda kljub temu je nevaren," je ugovarjal mojim hvalam: "ovadba je težka."

(Dolje prihodnjič.)

izpraznil svojo čašo. — Vaša republika je peklo na zemlji in jaz obžalujem vse nesrečneže, ki morajo v nji živeti. Kadar govorite o svobodi . . .

— Kadar govorimo o svobodi, — je dejal mož v žametastem suknjiču, — ne mislimo svobode, to dopuščam. Kaj pomeni beseda svoboda v kapitalističnih državah? To pomeni svobodo za majhno kliko in suženjstvo za milijone. Pri nas ne pomeni beseda svoboda, da imajo nekateri pravico lenuhariti. Pri nas pomeni to, da so vsi dolžni delati.

— Točno tako, kakor pravite, — je pritrdil monsieur Raymond, — in kadar se to uresniči, pomeni to, da se godi vsem tako dobro, kakor jetnikom v kaznišnici in samo paznikom nekoliko bolje. Pazniki, to ste vi. Kadar govorite o pravičnosti . . .

— Ne mislimo na pravičnost. To dopuščam, — je dejal mož v žametastem suknjiču. — Kaj pomeni beseda pravičnost v kapitalističnih državah, To pomeni, da imajo močni vse pravice proti slabim. Kaj pomeni pri nas, Da vladajo slabi nad močnimi.

— Točno tako, kakor pravite, — je vzklil mister David in si znova natočil vina. — Vsa vaša stranka šteje komaj pol milijona človekov, toda to vam ne brani tiranizirati stódvajset milijonov klavne živine.

— Vaši govori slone na napačnem naziranjju o državi, — je menil mož v žametastem suknjiču. — Človek nima toliko pravic v državi, kakor dolžnosti do nje. In na tem je zgrajena naša republika.

Ljudje v vaši republiki imajo mnogo dolžnosti, pravico pa samo eno, — je pripomnil monsieur Raymond in si znova natočil vina. — Nimajo pravice stavkati, nimajo pravice voliti svoje vlade, nimajo pravice čitati kar bi hoteli, in nimajo pravice potovati v inozemstvo. Pač pa imajo pravico umirati od lakote.

— In tako je ušlo lani petnajst milijonov ljudi iz vašega raja, — je pripomnil mister David po krepkem požirku.

— Draga prijateljca, — je dejal mož v žametastem suknjiču, — bistva Rusije ne razumeta. Bistvo Rusije je trpljenje. Trpljenje je veliko in krasno. V trpljenju je spas človeštva. Trpljenje očisti ljudi od pohlepa po premoženu. Trpljenje dela iz njih ljudi.

— Trpljenje dela še nekaj boljšega, — je pripomnil monsieur Raymond in napravil še en krepak požirek. — Dela jih mehke.

In to je za vas glavno, — je vzklil mister David smeje. — Vladati hočete, vi prav tako, kakor vsi drugi. To razumem in dokler bodo na svetu živeli ljudje, ki so dovolj neumni, da si pustijo vladati, ne bo drugače. Toda sem nismo prišli, da bi govorili o politiki.

— Ne, — je dejal monsieur Raymond in si pomel roke. — Prišli smo sem, da sklenemo kupčijo.

— Kdaj odpluje vaša eskadra, — je vprašal mož v žametastem suknjiču mistra Davida. — In kdaj pripluje vaša, monsieur Raymond.

Monsieur Raymond je pomežiknil, mister David se je pa pomembno nasmehnil. Mož v žametastem suknjiču je prikimal v znak, da razume vse.

— Naročeno mi je bilo ponuditi vam dve zelo dragoceni koncesiji, — je dejal. Ena se nanaša na srebne rudnike na Uralu, druga pa na petrolejske vrelce na Kavkazu.

— Hvala, — je dejal monsieur Raymond, — nisem politik. Obdržite svoje koncesije zase.

— Jaz pa nisem minister, — je pripomnil mister David, — kar obdržite svoje koncesije.

— Nikoli vaju nisem smatral za politika, prijateljca. Sta sluge pri zastopnikih svojih držav v Gdansk in kot taka imata priliko ukrasti dve informaciji, ki ju potrebujem. To je vse. Kdaj odpluje vaša eskadra, mister David? Na pot morava kreniti v istem trenutku, ko odpluje eskadra, sicer pridejo Poljaki prvi. In kdaj pripluje vaša eskadra, monsieur Raymond? Mesto mora biti v naših rokah, predno bo tu.

Člani sovjetskega politbiroja. Od leve proti desni: A. Andrejev, V. Vorosilov, Josef S. L. Kaganovič, M. Kalinin in V. Molotov.

— To je potrebno, — je menil mister David. — Drugače dobe Poljaki svojo municijo in vi izgubite vojno.

— Če boste pa imeli v rokah Gdansk, boste lahko brez skrbi, — je dejal monsieur Raymond. — Samo nedosegljivi Napoleon je zavzel Gdansk z obleganjem.

— No, mister David, kdaj odpluje vaša eskadra? In kdaj pripluje vaša, monsieur Raymond?

Mister David in monsieur Raymond sta napravila kretnjo, ki je ni bilo težko razumeti. Mož v žametastem suknjiču je potegnil iz žepa črno sukneno vrečko.

— Gotovo? Zadostuje to? To sem dobil danes popoldne kot prostovoljni prispevek. In od koga mislite? Od kapitalista, od prismojenega milijonarja.

V.

Cez deset minut je zapustil mož iz pečene jame svoje mesto. Zvedel je bil, kar je hotel in še več. Videl je, kako je bila sklenjena kupčija, ki sta igrala v nji še prav neznatno vlogo on sam in to, kar je bilo njegova last. Hotel je takoj proč.

Spazil se je iz mračne sobe, srečno je prišel do večnih vrat, odprl jih je in se opotekel ven. Noge so ga nesle dol s pečine na obalo. Hotel je mimo čolnov, ljudi in hiš, ki jih je komaj opazil. Komaj je opazil kazino v morju lučic, komaj je slišal trušče zabave in užitka željne Evrope, ki se je tam zabavala. Adam Milkovič:

(Dolje prihodnjič.)

CESTA

Cesta, da, široka, tlakovana, na večer razsvetljena, kakor močna pošast se mi zdi, ki sesa v svoje orsje tisoče, tisoče dan za dnem, noč za nočjo. Kakor živa reka se vije med visokimi belimi hišami, ponosnimi palačami in parki, dokler se ne izgubi neke med razpadajočim obzidjem pa med tistimi črnimi barakami v predmestjih, kamor sega s svojimi zamazanimi rokavi, ki jih obdajajo tu kupi gramozja in smeti pa odprti kanali smrdeče brozge.

Cesta, bela cesta, zatočišče brezdomcev, sprehajališče tistih, ki brezdomstva ne poznajo. Na njej se srečavajo ljudje, tuji si po obrazu, tuji po srcu. Bogati hodijo mimo revnih, srečni mimo zapuščenih koliko boli, koliko bede in koliko bogastva se molče srečava tod od zore do mraka do dne! Po gladkem asfaltu hodijo zaprti srca; brez besede, brez pogleda se srečavajo potrta, žalostna življenja.

Spominjam se človeka, ki je hodil vsak dan po eni in isti cesti, da, po eni in isti strani ceste. Kadar je prišel do predmestja, je vselej obstal, gledal po črne barake, rdeče fabrike, pa spet krenil nazaj, tako je hodil časih ves dan, kakor da išče nekoga. Bog ve koga, morda človeka, ki bi mu dal blago besedo v teh bridkih urah, v teh težkih dneh . . . Časih pa je nenadoma stopil v vežo visoke hiše, se ozrl na to in na ono stran, potem pa boječe potrkal na vrata in s sklonjeno glavo poprosil:

"Oprostite," tako je vselej začel, "brez doma sem in brez služba . . ."

Časih so se vrata pred njim že v naslednjem hipu trdo zapr-

la, časih pa je prejel miloščino in še to tako hladno, prisiljeno, da ga je še bolj zablodelo, še bolj. Vsakokrat mu je bilo težje pri srcu, prosjačenja ni bil vaju in sram ga je bilo. Nazadnje je trkal na vrata le še ob večerih, pa še tedaj si je prikrival obraz z dlanko. V hladnih nočeh se je zatekal v zakotne ulice, posedal po postajnih čakalnicah in je tam čakal dneva, tistega belega dneva, ko bo hodil spet med ljudmi po tisti široki, beli cesti. Tam ne bo nihče slutil o njegovi bedi, o njegovi zapuščenosti, nepoznan se bo spet predal živemu toku življenja, kjer bo hodil molče med onimi, ki jim je cesta vse nekaj drugega ko dom . . . Dom, da! Kadar se spomni nanj, mu je žmerom še težje, saj so noči zunaj tako dolge, tako hladne, časih hodi ure in ure po mračnih cestah, šteje korake, minute in ure in misli na dan, na solnčni dan . . . O da, o mraku pa pojde na mračna stopnišča, tam bo potrkal pri dobrih ljudeh, da, da.

Zadnjič je stal na stopnišču pred vrati prvega nadstropja. Od spodaj je zaslišal hupanje avtomobila, potem smeh po stopnicah. V rokah je držal skodelico prestane jedi, pa ga je postalo sram. Obrnil se je k steni, kal, da gredo mimo njega. On je zadržal in tuka podhrtevala. Oni, ki so šli grani po stopnicah, pa so dno obstali za tujim človekom pred vratmi.

Kdo je ta človek? Čes to? On pa se je počasi ob njim, sram ga je bilo, pa z desnico prikrival obraz. "Oprostite," je rekel, doma sem, brez zaslužka . . .

Gospod v belih rokavicah se mu je nasmehnil, st predsobo in loputnil z vrta seboj.

Človek pred vrati pa je glavo kakor jo skloni človek težkim udarcem. Potem je prazno skodelico na prag prikril oči z obema rokama poma se je zazdel še bolj čen, postalo ga je strah, nosti in samega sebe in odhajal po stopnicah — si nadoma zazelel, da bi umrl.

Od tega večera ga res več na tisto široko, belo c.

Kam je odšel? Kdo je bil Bog ve!

Bil je siromak — nik vprašal nihče zanj, nihče pogrešal . . .

TISKARNA S.N.P.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča dela

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugih

VODSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J. TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne. — Cene zmerne, unijako delo pro

Pišite po informacije na naslov:

S. N. P. J. PRINTERY

2657-59 SO. LAWDALE AVENUE
Telefon Rockwell 4904
CHICAGO, ILL.

Tam se dobe na željo tudi vsa ustmena pojasnila.

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETO

Po sklepu 10. redne konvencije se lahko naroči na list Prosveta šteje eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni naročnini. Prosveta stane za vse enako, za člane ali nečlane \$6.00 za eno leto nino. Ker pa člani še plačajo pri asementu \$1.20 za tednik, se jim šteje k naročnini. Torej sedaj ni vzroka, reči, da je list predrag za S. N. P. J. List Prosveta je vaša lastnina in gotovo je v vsaki družini ki bi rad čital list vsak dan. Cena listu Prosveta je:

Za Zdrž. države in Kanado	Za Ciero in Chicago je
1 tednik in 4.00	1 tednik in 4.00
2 tednika in 8.00	2 tednika in 8.00
3 tednike in 12.00	3 tednike in 12.00
4 tednike in 16.00	4 tednike in 16.00
5 tednikov in nič	5 tednikov in nič
Za Evropo je \$9.00	

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja ali Order v pisnu in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastnina.

Pojasnilo: Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član, ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj list tednik, moral tisti član iz dotične družine, ki je tako skupno naročena na Prosveto, to takoj naznaniti upravništvu lista, in obenem doplačati vsoto listu Prosveta. Ako tega ne store, tedaj mora upravništvo datum za to vsoto naročniku.

PROSVETA, SNPJ, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Priloženo pošiljam naročnino za list Prosveto vsoto \$

1) Ime Čl. družine

Naslov

Ustavite tednik in ga pripišite k moji naročnini od sledočih članov družine:

2) Čl. družine

3) Čl. družine

4) Čl. družine

5) Čl. družine

Mesto Država

Nov naročnik Star naročnik

SIBIRSKI BRZOVOLAK

(Nadaljevanje.)
— Ne, to ni bila fantazija, to je bilo dejstvo. Vrata so bila zaklenjena od zunaj. Ali jih je zaklenil iz raztresenosti? Očividno je bilo to storjeno iz raztresenosti. Zakaj neki naj bi jih sicer zaklenil?

Pogled na sobo je pa mogel vzbujati drugačno domnevo. Če je človek pogledal v to sobo brez idealističnih očal, je bila bolj podobna jetniški celici, kakor gostoljubni sobi. Divan, miza in majhno okence, to je bil ves njen komfort. Zlasti okno je bilo tako majhno, da se je človek ne hote vprašal, čemu služi.

Mož iz pečene jame je sedel na divan in se zamislil. To razmišljanje se pa ni tikalo njegovega položaja. Bilo je splošnega značaja. Tikalo se je razmerja med teorijo in prakso.

V teoriji je lahko preklinjati zlato, v praksi je pa to težje. Ali je bil idealist v žametastem suknjiču tak, kakor mnogi drugi idealisti? Ne, to je bilo izključeno. Njegovo navdušenje je bilo preveč naravno, njegova mrinja preveč ognjevit. Veroval je v svojo stvar, v veliko stvar. Ni lagal, to ni bilo mogoče.

Toda bilo je pol desetih, a

vrata so bila še vedno zaklenjena. Stopil je k oknu. Dalo se je lahko odpreti. Toda bilo je zelo ozko. Razgled je bil krasen, toda nezadovoljiv. Pred njim se je razprostiralo morje, lesketačo se v tisočih nočnih barvah. Pod njim je bila strma pečina. Vila je stala na robu, kakor razgledni stolp in morski svetilnik, kar je morda tudi bila. Če bi se mu posrečilo zlesti skozi okno, bi padel 12 m globoko, če bi se nikjer ne ujel. Prijeti se pa ni bilo za kaj. Enako veliko okno je bilo odprto poldrugi meter dalje. Držalo je očividno na stopnišču. Mar naj poskusi?

Ura je odbila deset. Glasovi v spodnjem nadstropju so bili za prazen želoec bolj dražeti, kakor kadarkoli. Sklenil je poskusiti svojo srečo.

IV.

Močno utripajočega srca je stal na stopnicah. Obledo je imel na več krajih raztrgano. Skoraj bi si bil polomil nohte, tako se je jeditel ograde, kajti izkazalo se je, da je nemogoče priti do drugega okna. Dolgo si je prizadeval in vse aile je moral napeti, predno je zlezal skozi odprto okno.

Plazil se je po prstih doli po stopnicah in našel večna vrata. Bila so zaklenjena, toda ključ je tical v njih. Čim mu je bil zagotovljen izhod, je sklenil preskrbeti si demanti za misli, ki so mu bile šinile v glavo tam gori na samem.

Iz male dvorane, kjer je ostal, so vodila vrata v tri sobe. Ni bilo težko reči, v kateri izmed njih so bili gostitelji in njegovi gostje. Tam je bila tema. Skozi zaveso je lahko pogledal v sobo.

Brž je storil to in odskočil nazaj.

Na mizo a krožniki in steklenice so sedeli mož v žametastem suknjiču in dva moža, ki bi ju človek ne pričakoval v družbi tega sovražnika nastopajočega reda. Eden je bil monsieur Raymond, ki je tako vneto branil mir, drugi pa mister David.

Zivahno so se pomenkovali. Mož v žametastem suknjiču je dejal:

— Ne, ne pričakujem, da bi mi dali svoje informacije brezplačno, iz zanimanja za sovjetsko republiko.

— Prav pravite — je dejal monsieur Raymond. — Smo prijatelji nastopajočega reda in samo zato smo tu, da sklenemo kupčijo.

— Preklicano prav ravnamo, — je vzklil mister David in